

סגולותי

מגזין הבטאון **המשנה**

גליון מס' 10

ערוך מתוך שיעורי לב ארי - ב"ב

שבת פרשת אמור תשפ"ה

נבהיר כי הסגולות נלקטו ממקורות שונים והדברים מוגשים למעיינים הנכבדים ואין המערכת אחראית על תוכנם כלל (טל"ח)

סגולות הרשב"י

ריבוי הנרות והאור לכבודו דרשב"י וגודל מעלת ההדלקה.

רבי שמעון בר יוחאי נלב"ע, כידוע, ביום ל"ג בעומר ונקבר במירון. לזכר האש הגדולה שליהטה בבית כל אותו יום, ולאורה אמר את סתרי התורה המאירים שזה היה סמל האש אשר ליהטה סביבם, נהגו בכל תפוצות ישראל להדליק מדורות ולשיר לאורן את הפיוט המפורסם: "בר יוחאי, נמשחת אשריך, שמן ששון מחבירך". בהדלקות הגדולות במירון וברחבי ארץ ישראל, נהגו רבים להשליך לתוך האש מלבושים יקרים, כדי להכריז בזה על יקר נשמת רשב"י זי"ע. והיו פוסקים שקראו תגר על מנהג זה, ומתוכם בעל הישואל ומשיב' שכתב להדיא שיש בכך משום איסור בל תשחית. אמנם בשו"ת שם משמואל (מהגאון רבי שמואל הלר מצפת) קבע כי אין כלל איסור "בל תשחית" בשריפת הבגדים לכבוד התנא רשב"י, כמו"כ מביא עדות שגם מרן האור החיים הקדוש היה משליך לתוך האש בגדים יקרים. פעם אחת היה רב אחד במירון, וראה אנשים ונשים באים ומשתטחים אל הציון דרשב"י, והביאו עמם בגדים חשובים של שש ומשי ושאר מטפחות בדמים יקרים, ושורפים אותם אצל קבר רשב"י בשמחה רב, ובראות הרב כן, מנע מהם לשרוף בגדים הנ"ל וצוה להם שימכרו הבגדים ויתנו דמם לעניים, ותיכף באותו לילה בא לו רשב"י זי"ע"א בחלום ואמר לו כשם שמנעת אותם מלעשות שמחתי, לכן לא ישלים שנתו רחמנא ליצלן. אותה שעה נזדעזע הרב וקם משנתו, ומרוב פחדו קרא לאנשים ההם וביקש מהם שיעשו כמנהגם, והוא גם כן השתדל עמם. וביום שאחר כך עשה הרב הנ"ל סיגופים ותעניות והרבה בתפילה ובתחנונים, חזר רשב"י ובא אליו פעם ב' בחלום ואמר לו אל תצער עצמך כי כבר נגזר עליך הגזירה, ולא עבר ג' חודשים ונסתלק הרב בחולי מעיים רח"ל. בבית הכנסת הגדול שבלבוב היה השמש מדליק נרות רבים בל"ג בעומר לכבוד רשב"י, כנהוג בקהילות ישראל. פעם, כשהגיע הגבאי וראה את השמש מרבה בהדלקת נרות, כעס ואמר: "למה תרבה בהוצאות מיותרות לרכישת הנרות? הרי אצל שאר התנאים הקדושים, אין אנו מדליקים מאומה ביום ההילולה שלהם". ברוב כעסו ציווה הגבאי לכבות את הנרות, ומפני תקיפותו עשו כדבריו. לא עברו ימים רבים, והגבאי הלזה נפל למשכב ונפטר במיטב ימיו מתוך ייסורים. כולם ראו בכך עונש על שפגע בכבודו של רשב"י, ומאז נהגו בלבוב להדליק נרות רבים יותר בהילולה דרשב"י, ועשו את יום הילולתו ליום חג ומועד לכבוד נשמתו.

לע"נ הבחור אריה ז"ל בן דוד ושרה הי"ו

מערכת שיעורי לב ארי – שיעורים שבועיים לאור הפרשה מפי הרב אריה יוסף שליט"א

האור החיים הקדוש בכה כל ליל ל"ג בעומר בעת הדלקה דהילולא, ועמד מרחוק באמרו: 'האיך אגש אל הערפל אשר שם עומדים נשמות האבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב וכל הקדושים עמהם'.
א' הצדיקים התבטא פעם, כי רבבות נשמות ישראל מקבלות את תיקונם בהדלקה זו לכבוד התנא האלוקי רשב"י.

במעלת שגב העלייה לציון

האדמו"ר מקלויזנבורג זי"ע היה אומר: כשמזכירים את שם התנא רבי שמעון בר יוחאי, צריך לאחוז חיל ורעדה".

איתא במדרש: "אמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי: יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה, ואלמלי אלעזר בני עמי - מיום שנברא העולם ועד עכשיו, ואלמלי יותם בן עוזיהו עמנו - מיום שנברא העולם עד סופו. ועוד אמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי: ראיתי בני עלייה והן מועטין, אם אלף הן - אני ובני מהן, אם מאה הם - אני ובני מהן, אם שנים הן אני ובני הן!" נורא נוראות מה שרשב"י מעיד על עצמו, וזה הכח שלנו שאנו עולים על ציונו ומבקשים. ולמה זכה רשב"י מה שלא זכו שאר התנאים הקדושים שאף תנא לא לקח על עצמו אחריות כזו לפטור את כל העולם כולו מן הדין? על זה מבאר הרבינו חננאל, למה היתה להם זכות גדולה יותר משאר הצדיקים? מפני שרשב"י ובנו לא קיבלו שכר בעוה"ז מעין השכר השמור להם לעולם הבא.

סגולה לזש"ק

רבו הם הסיפורים על הישועות העל-טבעיות שפעלו בזכותו של התנא האלוקי הרשב"י זכותו יגן עלינו אמן. סגולה ידועה ונפוצה להפקד בזרע של קיימא, הוא לנדור כי הרך הנולד יקרא על שם הרשב"י, ורבים נפקדו בדבר ישועה ורחמים בזכות זו, ובדורנו כמה מקרים של אנשים שזכו להיפקד בזרע של קיימא באמצעות סגולה נפלאה זו וקראו לבניהם 'שמעון'. זי"ע"א.

מובא מהרה"ק ה'מנחת אלעזר' זי"ע (שער יששכר, אייר, מאמר גל עיני אות ה) על הא דאיתא (מכות יז:): 'אמר רבא דילידא אימיה כרבי שמעון תלד, ואי לא לא תלד'. וברש"י (ד"ה דילידא) כל שאמו יולדת תבקש רחמים יהי רצון שיהא כרבי שמעון. ולפי פשוטו אין הדברים מובנים, וכי כל כך ביד כל איש לבקש שבנו יגדל ויתעלה לרום המדרגות כרשב"י. ומבאר ה'מנחת אלעזר', כי **אכן גדול ואדיר כוחו של האי יומא קדישא - יום ל"ג בעומר, עד שבידינו לבקש ולהתפלל על בנים כרשב"י, כי כל תפילה מתקבלת בשמי מרום ביום זה**. ואנן נעני ונאמר, שאין הדברים אמורים דייקא ביולדת. אלא אף על עצמו ועל נפשות בניו ובנותיו יש ביד כל אחד ואחד לפעול – שיגדלו ויהיו כרבי שמעון, כשירבה בתפילה ותחנונים להתעלות בתורה ויראה טהורה, וכל מידה נכונה וטובה, ובזה יזכו הכל לרוות נחת דקדושה מכל יו"ח.

יום תפילה מיוחד

הצדיק רבי יעקב מהוסיאטין זצ"ל היה אומר: יום ל"ג בעומר הוא עת רצון להתפלל על גשמיות ורוחניות גם יחד. ביום זה התחיל המן לירד לישראל במדבר ונפתח להם צינור

של פרנסה, לא לדורס בלבד כי אם גם לבאים אחריהם. בכל שנה ושנה מתחדשת ההארה של יום גדול וקדוש זה.

השמחה על ציון הרשב"י ביום ל"ג בעומר היא שלא בדרך הטבע. חסידים מספרים כי הרבי הקדוש רבי אברהם מקאליסק זצ"ל, כשהיה טובל בצפרא דיום ל"ג בעומר היה אומר בלהט אש קודש: "הריני מקבל עליי קדושת היום".

יום ל"ג בעומר מסוגל לרפואות הגוף והנפש (אורה ושמחה עמוד כ). ידוע בשם האר"י זכרוננו לברכה, שביום ל"ג בעומר עומד התנא האלקי רשב"י על ציונו הקדוש ומברך כל אחד ואחד מהבאים שמה למירון לכבוד שם קודשו, לשמוח שם בשמחת ההילולה רבתי שלו. תיקוני הספירה הם עד ל"ג בעומר, ומיום זה נפתחים שערי מתן תורה. ורמז לזה בפסוק: "וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב בְּדָמֵי טְהָרָה בְּכָל קֶדֶשׁ לֹא תִגָּע", רק לאחר ל"ג יום, ועד אז "וְאֶל הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד מְלֹאת יָמֵי טְהָרָה".

עניין ל"ג בעומר וספירת העומר: בימי הספירה נוהגים ללמוד את מסכת שבועות, שמספר הדפים בה הוא מ"ט כמניין ימי הספירה. בדף השלושים ושלושה נאמר שעושים הילולה בארץ ישראל, והוא רמז להילולת רשב"י במירון ביום ל"ג בעומר.

רמז למספר ל"ג: במסכת שבת דף לג מוזכר המעשה עם רבי שמעון בר יוחאי שהיה במערה, וזו המימרא הל"ג של רשב"י מתחילת הש"ס. מספר התיבות של שלושת פסוקי הטהרה בפרשת מצורע הוא מ"ט והתיבה הל"ג היא מועד, לרמז של"ג בעומר נחשב כיום מועד וחג.

ל"ג בעומר בגימטריה משה, שהיה שורש נשמתו, ואותו יום בשבוע שחל בו ל"ג בעומר יחול בשנה שלאחר מכן יום רביעי דסוכות, יום האושפיזין של משה רבינו.

האדמו"ר האמצעי מליובאוויטש זצ"ל לא היה נוהג להראות בגלוי מופתים למעלה מן הטבע, חוץ מל"ג בעומר, שבו היה יוצא אל השדה ומרבה במופתים, בייחוד בהשפעה לזרע קודש.

הרה"ק רבי צבי הירש מזידיטשוב זצ"ל ישב פעם עם חסידיו בהלולא של רשב"י, וכך אמר: "ידיד נפש אב הרחמן", בגימטריא "רבי שמעון בר יוחאי" – (764).

הצדיק רבי יחזקאל שרגא משינובה זצ"ל מפרש בספרו "דברי יחזקאל" את הפסוק (תהלים צב) "שתולים בבית ה' בחצרו אלוקינו יפריחו", ש'תולים ב'בית י' ראשי תבות שב"י, שהם ראשי תבות: שמעון בן יוחאי. מבקשים אנחנו מהבורא יתברך, שאורות הקדושים של רשב"י וחבריו, השתולים בבית ה', שהם כ"חצרות אלוקינו", כמו החצר שהוא לפני הבית, כן העומדים מנגד "יפריחו", יזריחו ויופיעו בתוכנו.

**ואמרתם כה לחי – רבי שמעון בר יוחאי
זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן!**